

[Energiministeren]

Man kan spørge, hvad der egentlig er årsagen til, at man vil gennemføre dette centrale forbud mod elvarme. Er det ud fra samfundsøkonomiske hensyn? Vi har jo meget grundigt og nøje fulgt den anvisning, som beretningen fra sidste sommer gav, for så vidt angår proceduren i denne sag. Anvisningen gik ud på at sige til mig: Gå nu hjem og få lavet den lavenergi-bebyggelsesrapport færdig, så vi kan se – og det var specielt det radikale synspunkt – om det ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt er rigtigt at gennemføre disse forbud. Det var lige præcis det, som Det Radikale Venstre lagde utrolig meget vægt på: Det skulle være samfundsøkonomisk forsvarligt, hvis Det Radikale Venstre skulle begive sig ud i en sådan centraldirigering.

Vi har så lavet rapporten, og det er ikke noget, vi har gjort specielt i Energiministeriet. Der har siddet en lang række eksperter fra forskellige ministerier, forskellige grupper og organisationer inklusive OVE og afgivet en enstemmig rapport, som meget, meget klart siger, at der i høj grad kan sættes spørgsmålstegn ved det samfundsøkonomisk berettigede i at gennemføre et sådant forslag.

O.k., det kunne så være andre årsager, har jeg sagt til mig selv, det kunne måske være forureningssynspunktet. Er det, fordi man gerne vil undgå den forurening, som foregår i forbindelse med elfremstillingen? I den forbindelse kunne man så sige: Jamen skal elforbudet så også gælde den elektricitet, som fremstilles via gas eller af vores vindmøller, eller den elektricitet, som fremstilles af decentrale kraftvarmewærker, der bruger halm eller flis?

Men hvorom alting er, hvis det er et forureningssynspunkt, så kunne man spørge: Hvorfor er det så lige præcis elvarmen, man falder over? Det kunne f.eks. også være mikrobølgeovne, eller det kunne være belysning, det kunne være glødelamper. Jeg siger ikke dette for at inspirere til nye ideer på det område. Det vil jeg gerne meget klart understrege. Men hvis man nu prøver at se på de rent faktuelle tal på disse områder, så er situationen den, at netop her vil der ifølge statusnotatet side 17 være tale om en stigning på op imod 20 pct. fra nu af og frem til år 2000. Det er altså her, husholdningerne virkelig har en stor stigning i elforbruget.

Hvordan er det så for elvarmen? Ja, her vil der i samme periode kun blive tale om en stig-

ning i størrelsesordenen 1 pct., når vi ser på de områder, som forbudsloven skal gælde. 1 pct. Jeg spørger mig selv: Vil man virkelig for denne marginal gennemføre et så stort omkostningskrævende centraldirigeret forbudssystem, oven i købet i en situation, hvor de enkelte kommuner allerede har sådanne redskaber, og hvor det er yderst tvivlsomt med den samfundsøkonomiske fordel?

Jeg mener, at det vil være overordentlig betænkeligt i forhold til det lokale selvstyre. Jeg mener, det vil være et statsligt bureaukrati, som mange vil have svært ved at forstå. Folk med almindelig sund fornuft må jo have svært ved at se visdommen i et så centralt generelt forbud. Vi ved alle sammen, at der er mange eksempler på – nybygninger og tilbygninger eller periodisk opvarmede lokaler både i erhvervslivet og i private ejendomme i byer såvel som på landet – at det er mest hensigtsmæssigt at anvende en elradiator.

Vi ved også, at de fleste bliver skeptiske, når vi taler om forbud. Jeg er ikke tilhænger af et Forbudsdanmark. I virkeligheden gør man de nye energiformer en bjørnetjeneste, hvis man gennemtvinger dem ved den slags generelle forbud uanset hensynet til de lokale forhold. Det skaber automatisk en skepsis, og man spørger sig selv, hvordan man overhovedet vil kontrollere sådan en lovgivning.

Hvis der er et flertal, så er regeringen naturligvis indstillet på at udarbejde et lovforslag, det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men der skal heller ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen ikke vil anbefale, at et sådant lovforslag bliver vedtaget i Folketinget.

Poul Nielson (S):

Udgangspunktet for dette forslag og ønsket om at begrænse elvarmen er jo, at vi godt vil realisere elbesparelserne og ikke bare have det som et evigt punkt, vi gerne vil gøre noget ved, men hvor der altså ikke rigtig sker noget i praksis.

Problemet er, at elvarmen på den længere sigt fremskynder det tidspunkt, hvor vi bliver nødt til at lave mere el uden samtidig også at kunne udnytte overskudsvarmen. Og alt, hvad der bidrager til den udvikling, bør vi prøve at begrænse.

Ministeren har selv med stor klarhed i den energipolitiske redegørelse peget på, hvor vig-